

განმარტებითი ბარათი

„საქართველოს საგადასახადო კოდექსში ცვლილების შეტანის შესახებ“ საქართველოს კანონის პროექტზე

ა) ზოგადი ინფორმაცია კანონპროექტის შესახებ:

ა.ა) კანონპროექტის მიღების მიზეზი:

ა.ა.ა.) პრობლემა, რომლის გადაჭრასაც მიზნად ისახავს კანონპროექტი:

წარმოდგენილი კანონპროექტის მიზანია, საქართველოს საგადასახადო კოდექსში (შემდგომ - სსკ) არსებული ტერმინოლოგიური და ტექნიკური ხასიათის უზუსტობების აღმოფხვრა, მათ შორის „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონთან შესაბამისობაში მოყვანა და სსკ-ით გათვალისწინებული სასაქონლო კოდექსისა და საქონლის დასახელებების „საქონლის აღწერის და კოდირების ჰარმონიზებული სისტემის შესახებ“ საერთაშორისო კონვენციის 2022 წლის რედაქციის ნომენკლატურასთან შესაბამისობაში მოყვანა. აღსანიშნავია, რომ საქართველო 2008 წლიდან წარმოადგენს აღნიშნული კონვენციის წევრ ქვეყანას და აქვს ვალდებულება პერიოდულად განახორციელოს შიდა კანონმდებლობით დადგენილი სასაქონლო ნომენკლატურის განახლება კონვენციის ჰარმონიზებული სისტემის ბოლო რედაქციასთან შესაბამისობაში მოყვანის მიზნით. მოქმედ სსკ-ში არსებული საგარეო ეკონომიკური საქმიანობის ეროვნული სასაქონლო ნომენკლატურის კოდექსი არ შეესაბამება კონვენციის ბოლო რედაქციას, რამაც შესაძლებელია გარკვეული შეფერხებები შექმნას საგარეო ვაჭრობაში იმ ქვეყნებთან, რომლებიც საგარეო ვაჭრობაში იყენებენ ნომენკლატურის ბოლო რედაქციას.

ა.ა.ბ) არსებული პრობლემის გადასაჭრელად კანონის მიღების აუცილებლობა:

კანონპროექტის მიღება აუცილებელია გადასახადების ადმინისტრირების საკითხებში ცალკეული პრობლემის გადაჭრის, სსკ-ით გათვალისწინებული სასაქონლო კოდექსისა და საქონლის დასახელებების „საქონლის აღწერის და კოდირების ჰარმონიზებული სისტემის შესახებ“ საერთაშორისო კონვენციის ნომენკლატურის 2022 წლის რედაქციის საფუძველზე მომზადებულ საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის ეროვნულ სასაქონლო ნომენკლატურასთან შესაბამისობაში მოყვანის, აგრეთვე რედაქციული და ტექნიკური ხასიათის ხარვეზების აღმოფხვრისა და ცალკეული დებულებების „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონთან შესაბამისობაში მოყვანის მიზანშეწონილობიდან გამომდინარე.

ა.ბ) კანონპროექტის მოსალოდნელი შედეგები:

კანონპროექტის მიღებით მარტივდება გადასახადების ადმინისტრირება, ასევე სსკ-ის დღეს მოქმედი ნორმები შესაბამისობაში მოდის „საქონლის აღწერის და კოდირების ჰარმონიზებული სისტემის შესახებ“ საერთაშორისო კონვენციის ნომენკლატურის 2022 წლის რედაქციასთან. ამასთანავე, აღმოიფხვრება რედაქციული და ტექნიკური ხასიათის ხარვეზები და გარკვეული დებულებები შესაბამისობაში მოვა „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონთან.

ა.გ) კანონპროექტის ძირითადი არსი:

1. კანონპროექტის მიხედვით, რედაქციული ხასიათის ცვლილებები ხორციელდება სსკ-ის მე-4 მუხლის მე-10 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტში, მე-8 მუხლის 29-ე ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტში, 82-ე მუხლის პირველი ნაწილის „3“ ქვეპუნქტში, 99-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ფ“ ქვეპუნქტში, 153-ე მუხლის 5¹ ნაწილში, 165¹ მუხლის მე-3 ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტში, 168-ე მუხლის მე-5 ნაწილში და 205-ე მუხლის მე-10¹ ნაწილში „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის დებულებებთან შესაბამისობაში მოყვანის მიზნით. მათ შორის, დაზუსტებითი ხასიათის ცვლილება ხორციელდება სსკ-ის 272-ე მუხლის მე-3 ნაწილში, რომლის მიხედვითაც, საურავის დარიცხვა, რეაბილიტაციის გეგმის დამტკიცების შემთხვევაში, განხორციელდება მხოლოდ რეაბილიტაციის გეგმით გათვალისწინებულ ვადამოსულ გადასახდელ გადასახადის თანხებთან მიმართებაში.

2. კანონპროექტის მიხედვით სსკ-ის 82-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი ყალიბდება ახალი რედაქციით. აღნიშნული ცვლილება რედაქციული ხასიათისაა. კერძოდ, განისაზღვრა, რომ საშემოსავლო გადასახადით არ იბეგრება როგორც მკვეთრად, ასევე მნიშვნელოვნად გამოხატული შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე პირის მიერ კალენდარული წლის განმავლობაში 6000 ლარამდე მიღებული დასაბეგრი შემოსავალი.

სსკ-ის 82-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის მოქმედი რეგულაცია შესაძლებელია აღქმული იქნეს ისე, რომ საშემოსავლო გადასახადის შეღავათით სარგებლობა იმ შემთხვევაშია შესაძლებელი, თუ პირს მინიჭებული აქვს ერთდროულად, როგორც მკვეთრად, ასევე, მნიშვნელოვნად გამოხატული შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირის სტატუსი, მაშინ როდესაც „შესაძლებლობის შეზღუდვის სტატუსის განსაზღვრის წესის შესახებ ინსტრუქციის დამტკიცების თაობაზე“ საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2003 წლის 13 იანვრის №1/ნ ბრძანებით დამტკიცებული „შესაძლებლობის შეზღუდვის სტატუსის განსაზღვრის წესის შესახებ“ ინსტრუქცია ქმედუნარიანობის შეზღუდვის სიმძიმის მიხედვით განასხვავებს მკვეთრად ან მნიშვნელოვნად გამოხატული შესაძლებლობის შეზღუდვის სტატუსს.

3. კანონპროექტის მიხედვით რედაქციული ხასიათის შესწორება შედის სსკ-ის 141-ე მუხლის მე-5 ნაწილში და იგი შესაბამისობაში მოდის ფინანსური ანგარიშგების საერთაშორისო სტანდარტებით (IFRS) გათვალისწინებულ ტერმინოლოგიასთან. გარდა ამისა, მე-5 ნაწილის შემდეგ ემატება შენიშვნა, რომლის მიხედვითაც ზუსტდება სესხის განმარტება აღნიშნული ნორმის მიზნისთვის.

4. სსკ-ის 90-ე მუხლის თანახმად, მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე პირის დასაბეგრი შემოსავალი იბეგრება 1 პროცენტით, ან 3 პროცენტით, თუ ეკონომიკური საქმიანობიდან მიღებულმა მისმა ერთობლივმა შემოსავალმა 500 000 ლარს გადააჭარბა. მოქმედი რეგულაციებით, მეწარმე ფიზიკური პირის მიერ, სხვა პირისათვის გაწეული მომსახურება ექვემდებარება გადახდის წყაროსთან გადასახადის დაკავებას, მიუხედავად იმისა, რომ პირს მინიჭებული აქვს მცირე ბიზნესის სტატუსი. ამ შემთხვევაში, მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონეს პირს უფლება აქვს გადასახადის გადახდის გადაანგარიშების მოთხოვნით წარადგინოს საშემოსავლო გადასახადის ყოველწლიური დეკლარაცია, რაც ზრდის როგორც მცირე მეწარმის, ასევე საგადასახადო ორგანოს ადმინისტრაციული რესურსის დანახარჯს. აღნიშნულის გათვალისწინებით ცვლილება შედის კოდექსის 154-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტში და გადახდის წყაროსთან გადასახადის დაკავების ვალდებულება არ გავრცელდება მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე პირის მიმართ.

5. სსკ-ის 172-ე, 173-ე, 182-ე, 184-ე, 188-ე, 192-ე, 194-ე, 197-ე და 199-ე მუხლებში არსებული, სეს ესნ კოდების „საქონლის აღწერის და კოდირების ჰარმონიზებული სისტემის შესახებ“ საერთაშორისო კონვენციის 2022 წლის რედაქციის ნომენკლატურასთან შესაბამისობაში მოყვანის მიზნით აღნიშნულ მუხლებში ხორციელდება ტექნიკური ხასიათის ცვლილებები. ამასთანავე, 173-ე მუხლის „შ“ ქვეპუნქტში შედის რედაქციული ხასიათის შესწორება და ტერმინი „იმპორტის გადასახადი“, იცვლება ტერმინით „საბაჟო ვალდებულება“, რითაც აღნიშნული ნორმა შესაბამისობაში მოდის საქართველოს საბაჟო კოდექსით გათვალისწინებულ ტერმინოლოგიასთან.

6. სსკ-ის 280-ე და 282-ე მუხლების თანახმად, ყალბი ან ფიქტიური/უსაქონლო ოპერაციის ამსახავი ანგარიშ-ფაქტურის გამოწერა, აგრეთვე, ასეთი დოკუმენტით დღგ-ის ჩათვლა ექვემდებარება სანქცირებას დღგ-ის შესაბამისი თანხის 200 პროცენტის ოდენობით. ამავე დროს, სსკ-ის 178-ე მუხლის „ე“ ქვეპუნქტი, რომელიც ფიქტიური/უსაქონლო ოპერაციის შემთხვევაში დღგ-ის ჩათვლის გაუქმებას ითვალისწინებს, არ არეგულირებს ყალბი დოკუმენტით ჩათვლილი დღგ-ის თანხის გაუქმების შემთხვევას. კანონპროექტის მიხედვით, სწორდება აღნიშნული საკანონმდებლო ხარვეზი და სსკ-ის 178-ე მუხლის „ე“ ქვეპუნქტში ხორციელდება შესაბამისი ცვლილება.

7. სსკ-ის 192-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ვ“ ქვეპუნქტში ხორციელდება ტექნიკური ხასიათის ცვლილება, რომლის შესაბამისადაც, აქციზური მარკებით სავალდებულო ნიშანდებისაგან, გარდა საქართველოს ფინანსთა მინისტრის მიერ დადგენილი შემთხვევებისა, თავისუფლდება 0,05 ლიტრი ან მასზე ნაკლები ტევადობის ჭურჭელში ან 10 ლიტრზე მეტი (გარდა ლუდისა) მოცულობის ჭურჭელში ჩასხმული ალკოჰოლიანი სასმელი. აღნიშნული ცვლილება გამოწვეულია იმ გარემოებით, რომ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 192-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ვ“ ქვეპუნქტში ალკოჰოლური სასმელის ზედა ზღვარი მოცემულია მოცულობის (10 ლიტრი), ხოლო ქვედა ზღვარი წონის საზომ ერთეულში (50 გრამი), რაც შეუსაბამოა ერთმანეთთან.

გარდა აღნიშნულისა, 192-ე მუხლის მე-5 ნაწილში შედის ტექნიკური ხასიათის შესწორება, ვინაიდან აქციზური მარკის გარეშე ან დადგენილი წესის დარღვევით ნიშანდებული აქციზური მარკებით სავალდებულო ნიშანდებას დაქვემდებარებული ჩამორთმეული და სახელმწიფო საკუთრებაში მიქცეული აქციზური საქონლის რეალიზაცია ან განადგურება ხორციელდება „საჯარო სამართლის იურიდიული პირის – სახელმწიფო ქონების ეროვნული სააგენტოსათვის განსაკარგავად გადაცემული ქონებისა და სახელმწიფოს საკუთრებაში მიქცეული მოძრავი ქონების აღრიცხვის, შენახვის, შეფასებისა და განკარგვის წესის დამტკიცების თაობაზე“ საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრის 2020 წლის 31 აგვისტოს №1-1/346 ბრძანებით დადგენილი წესით და არა საქართველოს ფინანსთა მინისტრის დადგენილი წესით, როგორც მოქმედ რედაქციაშია მითითებული.

8. 1997 წლის 13 ივნისიდან 2000 წლის 1 იანვრამდე და 2001 წლის 1 ნოემბრიდან 2005 წლის 1 ოქტომბრამდე პერიოდში მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად, ელექტროენერგიის განაწილების განმახორციელებელი ელექტროენერგეტიკის საწარმოს დღგ-ის გადახდის ვალდებულება წარმოეშობოდა, მხოლოდ მიწოდებული საქონლის ღირებულების მისთვის ანაზღაურების შემთხვევაში.

სსკ-ის 309-ე მუხლის 86-ე ნაწილი და ამავე მუხლის 87-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის მიხედვით, ელექტროენერგიის განაწილების განმახორციელებელი ელექტროენერგეტიკის საწარმოს და პირს, რომლებსაც ეპატია ვალი, 2001 წლის 1 ნოემბრიდან 2005 წლის 1 ოქტომბრამდე პერიოდში ელექტროენერგიის მიწოდებიდან წარმოშობილი ვალის მოვალისათვის პატიების

შემთხვევაში დამატებითი საგადასახადო ვალდებულებები დღგ-ში და საშემოსავლო გადასახადში არ წარმოეშობათ. ამასთანავე, აღნიშნული დებულება არ ითვალისწინებს ანალოგიურ მიდგომას 1997 წლის 13 ივნისიდან 2000 წლის 1 იანვრამდე პერიოდზე.

კანონპროექტის მიხედვით, სსკ-ის 309-ე მუხლის 86-ე ნაწილის და ამავე მუხლის 87-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის მიხედვით შესაბამის პირებზე გათვალისწინებული საგადასახადო შეღავათები, ასევე გავრცელდება 1997 წლის 13 ივნისიდან 2000 წლის 1 იანვრამდე პერიოდზე.

9. კანონპროექტის მიხედვით სსკ-ის 309-ე მუხლს ემატება 142-ე და 143-ე ნაწილები, რომლითაც განისაზღვრება, რომ თუ სადაზღვევო ორგანიზაცია დივიდენდს გაანაწილებს 2015 წლის 1 იანვრიდან 2024 წლის 1 იანვრამდე საანგარიშო პერიოდებში მიღებული წმინდა მოგებიდან, მას უფლება აქვს, ჩაითვალოს ამ პერიოდების მიხედვით დარიცხული და გადახდილი მოგების გადასახადის თანხა, მაგრამ არაუმეტეს საგადასახადო კოდექსის 98¹ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული მოგების გადასახადით დაბეგვრის ობიექტის მიხედვით გადასახდელი თანხისა. ხოლო აღნიშნული ჩასათვლელი თანხა გამოიანგარიშება ფორმულით – $A \times B / (C - D)$, სადაც: A არის დივიდენდის სახით გასანაწილებელი თანხის ოდენობა, B არის 2015 წლის 1 იანვრიდან 2024 წლის 1 იანვრამდე საანგარიშო პერიოდების მიხედვით დარიცხული და გადახდილი მოგების გადასახადის თანხა, C არის 2015 წლის 1 იანვრიდან 2024 წლის 1 იანვრამდე საანგარიშო პერიოდებში მიღებული წმინდა მოგების ოდენობა, D არის 2015 წლის 1 იანვრიდან 2024 წლის 1 იანვრამდე საანგარიშო პერიოდებში მიღებული წმინდა მოგების ხარჯზე დივიდენდის სანაცვლოდ სადაზღვევო ორგანიზაციის მიერ პარტნიორისთვის გადაცემული ამ სადაზღვევო ორგანიზაციის აქციების ღირებულება.

შემოთავაზებული ცვლილების მომზადება გამოწვეულია იმ გარემოებით, რომ სსკ-ის 309-ე მუხლის 94¹ ნაწილის თანახმად, სადაზღვევო ორგანიზაცია მოგების გადასახადით საგადასახადო კოდექსის 97-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დაბეგვრის ობიექტის მიხედვით იბეგრება 2024 წლის 1 იანვრიდან.

შესაბამისად, 2024 წლის 1 იანვრიდან სადაზღვევო ორგანიზაციას მოუწევს აღნიშნული დივიდენდის განაწილების მოგების გადასახადით დაბეგვრა, რაც 2024 წლის 1 იანვრამდე საანგარიშო პერიოდებში მიღებული წმინდა მოგებასთან მიმართებაში, გამოიწვევს ერთი და იგივე შემოსავლის ორჯერ დაბეგვრას. შემოთავაზებული ცვლილება სადაზღვევო ორგანიზაციებს თავიდან აარიდებს ერთი და იგივე შემოსავლის მოგების გადასახადით ორჯერ დაბეგვრას. აღნიშნული მიზნით, ასევე ტექნიკური ხასიათის ცვლილება შედის სსკ-ის 309-ე მუხლის 92-ე ნაწილში.

ა.დ) კანონპროექტის კავშირი სამთავრობო პროგრამასთან და შესაბამის სფეროში არსებულ სამოქმედო გეგმასთან, ასეთის არსებობის შემთხვევაში (საქართველოს მთავრობის მიერ ინიცირებული კანონპროექტის შემთხვევაში):

კანონპროექტი არ უკავშირდება სამთავრობო პროგრამას ან შესაბამის სფეროში არსებულ სამოქმედო გეგმას.

ა.ე) კანონპროექტის ძალაში შესვლის თარიღის შერჩევის პრინციპი, ხოლო კანონისთვის უკუძალის მინიჭების შემთხვევაში – აღნიშნულის თაობაზე შესაბამისი დასაბუთება:

წარმოდგენილი კანონპროექტის ძალაში შესვლის თარიღად არჩეულია გამოქვეყნების თარიღი, გარდა პირველი მუხლის მე-10 პუნქტისა, მე-11 პუნქტის „ა“-„დ“ და „ვ“ ქვეპუნქტებისა,

მე-13 - მე-15 პუნქტებისა, მე-16 პუნქტის „ა“ და „ბ.ბ“ ქვეპუნქტებისა, მე-17 – მე-19 , 22-ე პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტისა და 24-ე პუნქტისა, ვინაიდან, მისი ამოქმედებისათვის დამატებითი პირობები ან ვადები არ არის საჭირო და მნიშვნელოვანია მისი დროული ამოქმედება.

ამ კანონის პირველი მუხლის მე-10 პუნქტის, მე-11 პუნქტის „ა“-„დ“ და „ვ“ ქვეპუნქტების, მე-13 - მე-15 პუნქტების, მე-16 პუნქტის „ა“ და „ბ.ბ“ ქვეპუნქტების და მე-17 - მე - 19 პუნქტების ძალაში შესვლის თარიღად შერჩეულია „საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის ეროვნული სასაქონლო ნომენკლატურის (სეს ესნ) დამტკიცების თაობაზე“ საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანების პროექტის ამოქმედებისათვის საჭირო სავარაუდო თარიღი.

2024 წლის 1 იანვრიდან ამოქმედდება ამ კანონის პირველი მუხლის 22-ე პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტი და 24-ე პუნქტი, ვინაიდან სადაზღვევო ორგანიზაციები სწორედ აღნიშნული თარიღიდან გადადიან მოგების გადასახადით დაბეგვრის განსხვავებულ რეჟიმზე.

კანონპროექტი არ ითვალისწინებს კანონისთვის უკუძალის მინიჭებას.

ა.ვ) კანონპროექტის დაჩქარებული წესით განხილვის მიზეზები და შესაბამისი დასაბუთება (თუ ინიციატორი ითხოვს კანონპროექტის დაჩქარებული წესით განხილვას):

კანონპროექტის დაჩქარებული წესით განხილვა არ არის მოთხოვნილი.

ბ) კანონპროექტის ფინანსური გავლენის შეფასება საშუალოვადიან პერიოდში (კანონპროექტის ამოქმედების წელი და შემდგომი 3 წელი):

ბ.ა) კანონპროექტის მიღებასთან დაკავშირებით აუცილებელი ხარჯების დაფინანსების წყარო:

კანონპროექტის მიღება არ მოითხოვს აუცილებელი ხარჯების დაფინანსებას.

ბ.ბ) კანონპროექტის გავლენა სახელმწიფო, ავტონომიური რესპუბლიკის რესპუბლიკური ან/და მუნიციპალიტეტის ბიუჯეტის საშემოსავლო ნაწილზე:

წარმოდგენილი კანონპროექტის პირველი მუხლის 21-ე პუნქტით გათვალისწინებული ცვლილების გავლენა სახელმწიფო ბიუჯეტის საშემოსავლო ნაწილზე დამოკიდებულია იმაზე რეაბილიტაციის გეგმის მოქმედების პერიოდში მყოფი პირების მიერ რა ოდენობის გადასახადი არ იქნება გადახდილი რეაბილიტაციის გეგმის პერიოდში, ვინაიდან ცვლილების შესაბამისად ასეთ გადასახადს არ დაერიცხება საურავი. ხოლო საგადასახადო კოდექსის მიხედვით საურავი შეადგენს გადაუხდელი გადასახადის თანხის 0,05 პროცენტს ყოველი ვადაგადაცილებული დღისათვის.

წარმოდგენილი კანონპროექტის პირველი მუხლის 22-ე ნაწილთან დაკავშირებით აღსანიშნავია რომ, ელექტროენერგიის განაწილების განმახორციელებელი ელექტროენერგეტიკის საწარმოებს 1997 წლის 13 ივნისიდან 2000 წლის 1 იანვრამდე პერიოდში ჯამში დაგროვილი აქვთ 15341 ფიზიკურ პირზე რიცხული 4927396 ლარის და 4356 საწარმოზე/ორგანიზაციაზე რიცხული 10 091 394 ლარის - ჯამში 15 018 790 ლარის დებიტორული დავალიანება.

ამ საწარმოების მიერ დებიტორული დავალიანების ჩამოწერის შემთხვევაში, ელექტროენერგიის მიწოდებიდან წარმოშობილი ვალის მოვალისათვის პატიების შემთხვევა ჩაითვლება მიწოდებული საქონლის ღირებულების ანაზღაურებად და შესაბამისად იგი დაიბეგრება დამატებული ღირებულების გადასახადით ჩამოწერილი დებიტორული დავალიანების თანხის 18% ის ოდენობით (2703382 ლარი), ხოლო ფიზიკურ პირებს, რომელთაც

ეპატიებათ ეს დავალიანება გაუზრდობათ საშემოსავლო გადასახადის გადახდის ვალდებულება ნაპატიები თანხის 20%-ის ოდენობით (985479 ლარი). შესაბამისად, ცვლილების განხორციელების შედეგად, 1997 წლის 13 ივნისიდან 2000 წლის 1 იანვრამდე პერიოდის დავალიანების პატიების შემთხვევაში აღნიშნული თანხა აღარ მიემართება სახელმწიფო ბიუჯეტში.

ბ.გ) კანონპროექტის გავლენა სახელმწიფო, ავტონომიური რესპუბლიკის რესპუბლიკური ან/და მუნიციპალიტეტის ბიუჯეტის ხარჯვით ნაწილზე:

კანონპროექტი არ იქონიებს გავლენას სახელმწიფო, ავტონომიური რესპუბლიკის რესპუბლიკური ან/და მუნიციპალიტეტის ბიუჯეტის ხარჯვით ნაწილზე.

ბ.დ) სახელმწიფოს ახალი ფინანსური ვალდებულებები, კანონპროექტის გავლენით სახელმწიფოს ან მის სისტემაში არსებული უწყების მიერ მისაღები პირდაპირი ფინანსური ვალდებულებების (საშინაო ან საგარეო ვალდებულებები) მითითებით:

კანონპროექტი არ ითვალისწინებს სახელმწიფო მიერ ახალი ფინანსური ვალდებულებების აღებას.

ბ.ე) კანონპროექტის მოსალოდნელი ფინანსური შედეგები იმ პირთათვის, რომელთა მიმართაც ვრცელდება კანონპროექტის მოქმედება, იმ ფიზიკურ და იურიდიულ პირებზე გავლენის ბუნებისა და მიმართულების მითითებით, რომლებზედაც მოსალოდნელია კანონპროექტით განსაზღვრულ ქმედებებს ჰქონდეს პირდაპირი გავლენა:

კანონპროექტის პირველი მუხლის 21-ე პუნქტით გათვალისწინებული ცვლილების მოსალოდნელი ფინანსური შედეგები იმ პირთათვის, რომელთა მიმართაც ვრცელდება კანონპროექტის მოქმედება, დამოკიდებულია იმაზე რეაბილიტაციის გეგმის მოქმედების პერიოდში მყოფი რამდენი პირი და რა ოდენობის გადასახადს არ გადაიხდის ბიუჯეტში რეაბილიტაციის გეგმის მოქმედების პერიოდში, ვინაიდან ცვლილების შესაბამისად ასეთ გადასახადს არ დაერიცხება საურავი. ხოლო საგადასახადო კოდექსის მიხედვით საურავი შეადგენს გადაუხდელი გადასახადის თანხის 0,05 პროცენტს ყოველი ვადაგადაცილებული დღისათვის.

კანონპროექტის პირველი მუხლის 22-ე პუნქტის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული ცვლილების გავლენა:

ა) ფიზიკურ პირებზე:

წარმოდგენილი ცვლილების პროექტის ამოქმედებით ელექტროენერგიის მიწოდებით წარმოშობილი ვალის პატიების შემთხვევაში ფიზიკური პირის მიერ მიღებული სარგებელი საშემოსავლო გადასახადით აღარ დაიბეგრება.

ბ) იურიდიულ პირზე რომელიც ახორციელებს ვალის პატიებას:

ელექტროენერგიის განაწილების განმახორციელებელი ელექტროენერგეტიკის საწარმოს, 1997 წლის 13 ივნისიდან 2000 წლის 1 იანვრამდე პერიოდში ელექტროენერგიის მიწოდებიდან წარმოშობილი ვალის მოვალისთვის პატიების შემთხვევაში არ წარმოიშობა დამატებული ღირებულების გადასახადის გადახდის ვალდებულება.

ელექტროენერგიის განაწილების განმახორციელებელი ელექტროენერგეტიკის საწარმოებს 1997 წლის 13 ივნისიდან 2000 წლის 1 იანვრამდე პერიოდში ჯამში დაგროვილი აქვთ 15341 ფიზიკურ პირზე რიცხული 4927396 ლარის და 4356 საწარმოზე/ორგანიზაციაზე რიცხული 10 091 394 ლარის - ჯამში 15 018 790 ლარის დებიტორული დავალიანება.

ამ საწარმოების მიერ დებიტორული დავალიანების ჩამოწერის შემთხვევაში, ელექტროენერგიის მიწოდებიდან წარმოშობილი ვალის მოვალისათვის პატიების შემთხვევა ჩაითვლებოდა მიწოდებული საქონლის ღირებულების ანაზღაურებად და შესაბამისად იგი დაიბეგრება დამატებული ღირებულების გადასახადით ჩამოწერილი დებიტორული დავალიანების თანხის 18% ის ოდენობით (2703382 ლარი), ხოლო ფიზიკურ პირებს, რომელთაც ეპატიებათ ეს დავალიანება გაუჩნდებოდათ საშემოსავლო გადასახადის გადახდის ვალდებულება ნაპატიები თანხის 20%-ის ოდენობით (985479 ლარი).

საგადასახადო კოდექსის მოქმედი რედაქციის თანახმად, მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე პირის დასაბეგრი შემოსავალი იბეგრება 1 პროცენტით, ან 3 პროცენტით, თუ ეკონომიკური საქმიანობიდან მიღებულმა მისმა ერთობლივმა შემოსავალმა 500 000 ლარს გადააჭარბა. ამასთან, მეწარმე ფიზიკური პირის მიერ, სხვა პირისათვის გაწეული მომსახურება ექვემდებარება გადახდის წყაროსთან გადასახადის დაკავებას, მიუხედავად იმისა, რომ პირს მინიჭებული აქვს მცირე ბიზნესის სტატუსი. ამ შემთხვევაში, მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონეს პირს უფლება აქვს გადასახადის გადახდის გადანაწილების მოთხოვნით წარადგინოს საშემოსავლო გადასახადის ყოველწლიური დეკლარაცია, რაც ზრდის როგორც მცირე მეწარმის, ასევე საგადასახადო ორგანოს ადმინისტრაციული რესურსის დანახარჯს. პროექტის შესაბამისად, გადახდის წყაროსთან გადასახადის დაკავების ვალდებულება არ გავრცელდება მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე პირის მიმართ, შესაბამისად მას აღარ მოუწევს გადასახადის გადახდის გადანაწილების მოთხოვნით წარადგინოს საშემოსავლო გადასახადის ყოველწლიური დეკლარაცია. რაც დაზოგავს მის რესურსს და შესაბამისად, დადებით ფინანსურ გავლენას იქონიებს მასზე. გავლენის ოდენობა კი დამოკიდებულია იმაზე, თუ რა სიხშირით მიმართავდა მცირე მეწარმე გადასახადის გადამხდელის მოთხოვნით სსიპ შემოსავლების სამსახურს და რა რესურსის დახარჯვა უწევდა ამ მოქმედებაზე.

აღნიშნული ცვლილება ასევე დადებით გავლენას იქონიებს სსიპ შემოსავლების სამსახურზე, რადგან დაიზოგება ის დრო და რესურსი, რომელსაც საგადასახადო ორგანო ხარჯავდა მცირე მეწარმეთა მიერ წარდგენილი გადასახადის გადამხდელის მოთხოვნის შემოწმებასა და რეაგირებაზე.

ბ.ვ) კანონპროექტით დადგენილი გადასახადის, მოსაკრებლის ან სხვა სახის გადასახდელის (ფულადი შენატანის) ოდენობა შესაბამის ბიუჯეტში და ოდენობის განსაზღვრის პრინციპი:

კანონპროექტი არ ითვალისწინებს გადასახადის, მოსაკრებლის, ან სხვა სახის გადასახდელის დადგენას.

ბ¹) ბავშვის უფლებრივ მდგომარეობაზე კანონპროექტის ზეგავლენის შეფასება:

კანონპროექტი არ მოახდენს ზეგავლენას ბავშვის უფლებრივ მდგომარეობაზე.

ბ²) გენდერული თანასწორობის მდგომარეობაზე კანონპროექტის მოსალოდნელი ზეგავლენის შეფასება:

კანონპროექტს არ აქვს მოსალოდნელი ზეგავლენა გენდერული თანასწორობის მდგომარეობაზე.

გ) კანონპროექტის მიმართება საერთაშორისო სამართლებრივ სტანდარტებთან:

გ.ა) კანონპროექტის მიმართება ევროკავშირის სამართალთან:

კანონპროექტის მიღება არ ეწინააღმდეგება ევროკავშირის სამართალს.

გ.ბ) კანონპროექტის მიმართება საერთაშორისო ორგანიზაციებში საქართველოს წევრობასთან დაკავშირებულ ვალდებულებებთან:

კანონპროექტი არ ეწინააღმდეგება საერთაშორისო ორგანიზაციებში საქართველოს წევრობასთან დაკავშირებულ ვალდებულებებს.

გ.გ) კანონპროექტის მიმართება საქართველოს ორმხრივ და მრავალმხრივ ხელშეკრულებებთან და შეთანხმებებთან, აგრეთვე, ისეთი ხელშეკრულების/შეთანხმების არსებობის შემთხვევაში, რომელსაც უკავშირდება კანონპროექტის მომზადება, – მისი შესაბამისი მუხლი ან/და ნაწილი;

კანონპროექტი არ ეწინააღმდეგება საქართველოს ორმხრივ და მრავალმხრივ ხელშეკრულებებს და შეთანხმებებს. კანონპროექტის შესაბამისად ხდება საქართველოს საგადასახადო კოდექსით გათვალისწინებული სასაქონლო კოდექსისა და საქონლის დასახელებების „საქონლის აღწერის და კოდირების ჰარმონიზებული სისტემის შესახებ“ საერთაშორისო კონვენციის 2022 წლის რედაქციის ნომენკლატურასთან შესაბამისობაში მოყვანა (მუხლი 16, პუნქტი 5).

გ.დ) არსებობის შემთხვევაში, ევროკავშირის ის სამართლებრივი აქტი, რომელთან დაახლოების ვალდებულებაც გამომდინარეობს „ერთი მხრივ, საქართველოსა და, მეორე მხრივ, ევროკავშირსა და ევროპის ატომური ენერგიის გაერთიანებას და მათ წევრ სახელმწიფოებს შორის ასოცირების შესახებ შეთანხმებიდან“ ან ევროკავშირთან დადებული საქართველოს სხვა ორმხრივი და მრავალმხრივი ხელშეკრულებებიდან:

ასეთი არ არსებობს.

დ) კანონპროექტის მომზადების პროცესში მიღებული კონსულტაციები:

დ.ა) სახელმწიფო, არასახელმწიფო ან/და საერთაშორისო ორგანიზაცია/დაწესებულება, ექსპერტი, სამუშაო ჯგუფი, რომელმაც მონაწილეობა მიიღო კანონპროექტის შემუშავებაში, ასეთის არსებობის შემთხვევაში;

ასეთი არ არსებობს.

დ.ბ) კანონპროექტის შემუშავებაში მონაწილე ორგანიზაციის/დაწესებულების, სამუშაო ჯგუფის, ექსპერტის შეფასება კანონპროექტის მიმართ, ასეთის არსებობის შემთხვევაში;

ასეთი არ არსებობს.

დ.გ) სხვა ქვეყნების გამოცდილება კანონპროექტის მსგავსი კანონების იმპლემენტაციის სფეროში, იმ გამოცდილების მიმოხილვა, რომელიც მაგალითად იქნა გამოყენებული კანონპროექტის მომზადებისას, ასეთი მიმოხილვის მომზადების შემთხვევაში;

ასეთი მიმოხილვა არ მომზადებულა.

ე) კანონპროექტის ავტორი:

საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო.

ვ) კანონპროექტის ინიციატორი:

საქართველოს მთავრობა.

